

Les Patifiages, Hauteville
F-84100 UCHAUX
Tél./Fax 04 9040 6809
foreningenREDAN@aol.com

Notat vedr. lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

Uchaux d. 30.11.2007

Som talerør for de danske pensionister i Frankrig vil REDAN i det følgende føje bemærkninger til de punkter i lovforslaget, der omhandler pensioner.

1. Adgangen til fradrag ved dansk beskatning for indbetalinger til en udenlandsk pensionsordning kan ikke berettige en opsigelse af DBO, idet udbetalinger fra de pågældende pensioner iflg. DBO vil ske i bopælslandet, uanset i hvilket land pensionsordningen er tegnet, og uanset hvorfra pensionen udbetales. Der bliver således ikke tale om, at det skattemæssigt vil være mere fordelagtigt for danske pensionsparere at tegne forsikringer i et udenlandsk selskab end i et dansk, hvad enten de bliver i Danmark eller flytter til Frankrig/Spanien.

2. Den overordnede begrundelse for ønsket om en ændret DBO er det danske princip om, at fradrag ved dansk beskatning af indbetalinger til en pensionsordning skal følges af en dansk beskatning ved pensionens udbetaling. Dette princip, som skal sikre, at der er en nationaløkonomisk balance mellem udgifter og indtægter, kan imidlertid kun gælde inden for samme økonomi. Såfremt en person rykker ud af denne økonomi for at flytte til et andet land, hvor man også tilstræber en økonomisk balance, så brydes princippet, idet den første økonomi undgår en udgiftsbyrde, som den anden økonomi må påtage sig. Dette er baggrunden for, at Frankrig og Spanien hidtil har afvist at ændre på pensionsreglerne i DBO.

Danmark anser fradragets retten for at være til fordel for en samfundsgavnlig pensionsopsparing, og agter ikke at ændre på dette. Det er altså en ren dansk beslutning, som i princippet ikke vedrører hverken Frankrig eller Spanien, og hvis konsekvenser man derfor ikke kan belaste de to lande med.

3. Danmark hævder, at beskatningsret til pension er til ensidig fordel for Frankrig og Spanien. Dette er ikke korrekt. Danmark har en betydelig fordel af, at en række ældre personer, der generelt er meget udgiftskrævende for det danske samfund, flytter ud af landet, og ikke længere belaster det offentlige sundheds- og velfærdssystem. REDAN har udregnet, at Danmark herved sparer beløb, der i det store og hele modsvarer det mistede skatteprovenu. Dette er i god overensstemmelse med Velfærdskommissionens beregninger, der fastslår, at personer fra 50 år og opefter ikke skattemæssigt vil kunne dække udgifterne, som de påfører samfundet.

4. Danmark hævder, at sociale pensioner og ydelser kan bære almindelig dansk beskatning. Det gælder imidlertid kun under forudsætning af, at skatteyderen bor i Danmark og dermed nyder godt

af den høje danske velfærd, som ikke findes tilsvarende i Frankrig og Spanien.

5. Danmark understreger, at man i de seneste DBO har tilstræbt, at de udformes således, at pension skal beskattes i det land, hvorfra den udbetales. Hertil skal bemærkes, at der er tale om lande, hvor der i modsætning til Frankrig og Spanien er en meget ringe tilflytning af pensionister, hvorfor disse kun i begrænset omfang er en økonomisk belastning for de pågældende lande.

Frankrig og Spanien har i lighed med Danmark meget store sundheds- og velfærdsudgifter, men da indvandringen af ældre personer fra mange lande er meget større end udvandringen af franskmænd og spaniere, har disse lande ikke tilsvarende besparelsesmuligheder som Danmark. Derfor fastholder man retten til at beskatte disse tilflyttere.

6. Danmark hævder, at skattesystemerne i Frankrig og Spanien er meget forskellige fra det danske, idet de to lande ikke giver fradrag for indbetalinger til private pensionsordninger. Dette er i hvert fald ikke korrekt for Frankrigs vedkommende. Grundpillen i det franske pensionssystem er en arbejdsmarkedspension, hvortil både arbejdsgivere og arbejdstagere bidrager, og som ikke beskattes i opsparingsperioden, men først ved udbetalingen ved pensionsalderens indtræden (ligesom i Danmark). Derudover er der de senere år givet adgang til at tegne supplerende privatpensioner, som også nyder godt af fradrag for indbetalingerne, modsvaret af beskatning ved udbetalingerne (ligesom i Danmark). Selvom der således er givet fradrag i Frankrig, accepterer man, at udbetalingerne beskattes i bopælslandet, såfremt franske pensionister flytter til lande, hvormed Frankrig har en DBO i lighed med den dansk/franske. Sådanne overenskomster har Frankrig i øvrigt med hovedparten af de europæiske lande.

7. Danmark hævder, at fransk eller spansk skat af dansk pension er langt lavere end dansk beskatning. Bortset fra, at skattens størrelse udelukkende er et spørgsmål mellem skatteyderen og bopælslandet, og derfor ikke vedkommer Danmark (og i hvert fald kun kan henføres til Janteloven), så er det kun delvis korrekt. Hvad angår det franske velfærdssystem så er det dels langt mindre udbygget end det danske, hvorfor den direkte indkomstskat er lavere, dels har man i højere grad end i Danmark brugerbetaling inden for bl.a. sundhedssektoren, ældreplejen, kulturlivet, transport etc. Regnes disse udgifter samt formueskatten med, er forskellen på dansk og fransk beskatning ikke særlig stor og vil blive yderligere formindsket i takt med, at Frankrig sætter skat og afgifter op for at modsvare de øgede udgifter til øget velfærd.

8. Danmark hævder, at Frankrig og Spanien sidestiller en dansk ratepension med almindelig opsparing, hvor udbetalingerne ikke beskattes. Dette er ikke korrekt. Privat indbetalte pensioner med fast løbetid beskattes på basis af værditilvæksten. Firmapensioner, som er helt eller delvist betalt af en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold, beskattes som normal indtægt i lighed med de tilsvarende franske.

9. Danmark forventer, at der på længere sigt må forventes en større udflytning som følge af de senere årtiers udbygning af de private pensioner og den generelle internationalisering. Der er her tale om spekulationer, som ikke understøttes af udviklingen indtil nu. Til trods for, at danske pensionister i over 50 år samlet har opsparet store pensionsformuer, og i samme periode har haft mulighed for at flytte til Frankrig og Spanien med deraf følgende fransk og spansk beskatning af deres pensioner, så er det kun godt 5000 personer ud af en total pensionistbefolkning på over 800.000 personer, der har gjort det. Og hvad Frankrig angår, har udflytningen hertil de senere år været faldende. I 2005 var nettoudflytningen på bare 41 personer.

10. Danmark forventer, at en opsigelse af DBO vil give et skattemæssigt merprovenu på ca. 100 mio. kr. årligt. Der hersker dog usikkerhed om beløbets størrelse, da det afhænger af, hvor mange pensionister, der fremover vil flytte til Frankrig og Spanien, og hvor mange danskere, der vil købe

sommerhus i de to lande. Det kan dog med stor sikkerhed slås fast, at såvel udflytning som køb af sommerhus vil falde kraftigt i forhold til det nuværende niveau, hvorfor det nævnte merprovenu næppe vil kunne nås.

11. Frankrigs og Spaniens aktuelle situation med i hundredtusindvis af udenlandske pensionister og stærkt belastede nationalbudgetter tilsiger ikke, at man vil imødekomme Danmarks ønsker om en ændret DBO, hvad angår beskatning af pensioner. Det må derfor forventes, at Danmark tvinges til en ensidig opsigelse af DBO, hvorved de økonomiske forbindelser mellem Danmark og de to lande kastes ud i en kaotisk situation. Danmark har derfor i det nye lovforslag indføjet en række ændrede overgangsbestemmelser vedrørende nuværende pensionister i Frankrig og Spanien. Samt danskere i Frankrig, som endnu ikke modtager deres pension.

Disse overgangsbestemmelser tager imidlertid ikke hensyn til de danskere, som har planlagt et otium i syden, og derfor - under opretholdelse af de indførte begrænsninger for pensionsopsparing, indført for at forhindre skattetækning - har tilrettelagt deres pension, så de økonomisk vil kunne tåle en udflytning. Værst vil det gå ud over dem, der i god tro har købt bolig i syden og sat huset i Danmark til salg, men ikke har fået skøde på salget inden skæringsdatoen.

Det er REDANs opfattelse, at skatteministeren ved fremlæggelsen af loven ikke har handlet korrekt overfor disse personer. Som det vil erindres, udtalte skatteministeren sig til medierne efter udsendelsen af pressemeddelelsen om lovens fremsættelse. På spørgsmålet om, hvorvidt det ikke ville betyde en veritabel skatteflugt af danskere til Frankrig og Spanien, eftersom den nye aftale tidligst kunne træde i kraft den 1. januar 2009, svarede ministeren: ”De ville jo nok have flyttet alligevel”.

Dette blev naturligvis af alle opfattet som en klar indikation af en skæringsdato. Stor var derfor overraskelsen, da lovforslagets fremsættelsesdato 11.10.2007 få dage efter blev gjort til skæringsdato, og således forhindrede en række pensionister i at gennemføre deres langsigtede planer om et fremtidigt otium i syden.

Ved folketingsvalgets udskrivelse bortfaldt lovforslaget, og man måtte forvente, at der ved en eventuel genfremsættelse vil blive sat en ny skæringsdato. Men nej. Skatteministeriet meddelte samme dag, at skæringsdatoen d. 11.10.2007 ville blive fastholdt, såfremt lovforslaget blev fremsat efter et valg. En højst usædvanlig fremgangsmåde.

Forslaget bliver så fremsat endnu engang, med ændringer, og nu er skæringsdatoen pludselig 28.11.2007. Altså næsten halvanden måned senere. Resultatet er imidlertid det samme. Mennesker der holdt sig til den første skæringsdato, og derfor er blevet tvunget til at sætte deres flytteplaner i bero, opdager nu, at de virkeligheden har haft halvanden måned mere til at bringe deres planer ud i livet.

Så hensynsløst kan man fra officielt hold ikke behandle landets borgere. Der er tale om helt almindelige pensionister, som har fulgt de gældende skatteregler, og som derfor ikke bør straffes af det samfund, de loyalt har bidraget til under et langt arbejdsliv. Skæringsdatoen den 31.01.2008, som skal gælde for personer i Frankrig, der ikke modtager pension, bør derfor udvides til også at omfatte personer, der endnu ikke er flyttet til Frankrig, under forudsætning af at de får udbetalt pension inden den 31.01.2008. Konsekvensen af en sådan ændring vil være meget begrænset, idet den kun vil omfatte et fåtal personer, som er i sidste fase af deres rejseforberedelser, men som hermed - i modsætning til nu - får en fair behandling af det danske samfund.

12. REDAN skal på de danske pensionisters vegne stærkt beklage, at man fra regeringen og de øvrige politiske partiers side agter at ændre/opsige den nugældende DBO med Frankrig og Spanien.

Det er en uvenlig handling, der ikke kan begrundes af hverken EU-retslige eller nationaløkonomisk årsager, og som vil forhindre den fri bevægelighed inden for EU for fremtidige pensionister. Danske pensionister, der fremover vil flytte til Frankrig og Spanien, må se i øjnene, at dansk beskatning af pensionen samt lokale skatter, afgifter og brugerbetaling vil gøre det meget dyrere at bo i disse lande end i Danmark. Derved bliver det kun de mest velhavende, der vil kunne opfylde drømmen om et otium i syden, mens mennesker med almindelige indtægter fratages denne mulighed.

Man kan sige, at Danmark med det fremsatte lovforslag forsyner fremtidens pensionister med en økonomisk ankellænke, der tvinger dem til at betale skat til Danmark, uanset hvor de flytter hen. En sådan stavnsbinding er urimelig og vil svare til, at man for tid og evighed forlangte dansk skat af eksempelvis højtuddannede danskere, der efter at have modtaget en dyr, statsbetalt uddannelse rejser til udlandet for at arbejde, ofte til en lavere skat end i Danmark.

Danmark går i princippet ind for en fri og åben verden, hvor mennesker kan rejse frit og bosætte sig, hvor de vil. Den foreslåede lovgivning modarbejder dette princip, på samme måde som nationale toldbarrierer modarbejder fri handel. Danmark må i sin nationale lovgivning tilpasse sig en den øgede internationalisering, men det gøres ikke ved at påtvinge andre lande egne, nationaløkonomiske principper.